

Kyndelsmässodagen Matt 13:31-33

Västerslättskyrkan 20140202

Vi har hört kyndelsmässodagens evangelium, som läses varje år. Det handlar om hur Josef och Maria och det lilla Jesusbarnet begav sig till Jerusalem för att på barnets 40:onde dag frambära ett tackoffer till Gud för det lilla barnet. Av offret förstår vi att Josef och Maria var fattiga. Lagen föreskrev nämligen att man skulle frambära ett lamm som offer, men om man var fattig kunde man i stället offra två turturduvor. Där i templet mötte de Symeon som genom den helige Ande fått visshet om att Jesus skulle bereda frälsningen för sitt folk. Likaså profetissan Hanna som tackade Gud för barnet. Men det finns också en evangelietext för den tredje årgången som är hämtad från Matt 13:31-33. Vi lyssnar till den.

När man läser dagens text ser man, att Gud i den ena liknelsen liknas vid en man som sår, i den andra liknelsen liknas Gud vid en kvinna som gör ett storbak. Vad vill det säga oss?

För mig säger det att Gud är Gud och icke en människa. Gud är suverän i att ha skapat hela världen och är på inget sätt bunden av kön. Könet det tillhör denna skapelse, för att alla varelser skall kunna reproducera sig. En dag ska vi alla slippa dras med könsroller och det är när vi är hemma hos Gud, då kommer vi alla att bli lika änglarna i himmelen.

Jesus säger: *Vid uppståndelsen gifter man sig inte eller blir bortgift, utan alla är som änglarna i himlen* Mt 22:30

Men det innebär inte att vi kommer att sakna identitet, nej vi kommer alla att vara igenkännbara Guds barn, Jag kommer där att känna igen Christina, Astrid, Birgitta och Lars och många andra.

Jesus är den ende som kan säga hur det är med himmelriket, för han är den som har grundlagt det. Hur det är med de jordiska rikena, det kan vi få rätt på genom statsvetare, utrikeskorrespondenter, journalister och andra som arbetar med utrikesfrågor. Vi behöver inte själva åka till Syrien för att få rätt på hur det är med de oroligheter som pågår där. Det är andra som berättar det för oss.

Men himmelriket är inte av denna världen, därför kan vi inte fråga människor om det. Jesus är den ende som kan ge oss kunskap om himmelriket genom sitt ord, eftersom han är ett med Gud.

När det gäller himmelen, så är den helt annorlunda än det jordiska, vår inlevelseförmåga räcker inte för att kunna förstå himmelen, därför undervisar Jesus oss i liknelser. I dagens text får vi höra två av de liknelser som berättar hur det är med himmelriket: Liknelserna om senapskornet och om surdegen.

Himmelriket är som ett senapskorn som en man sår i sin åker. Gud tog lång tid på sig för att förbereda himmelrikets ankomst till jorden. Men när han var färdig sådde han ut himmelrikets lilla senapskorn. Det var det lilla barnet i Betlehems krubba, som Gud sände för att upprätta ett nådens rike. Han föddes av den fattiga jungfrun Maria i ett oansenligt stall. Evangeliet blev förkunnat och manade människor till omvändelse. Så började

himmelrikets träd att växa, det sträckte ut sina grenar till det ena folket efter det andra. Det blev ett träd där himmelens fåglar kom för att bygga sina bon på dess grenar. Så fylls detta träd med fåglarnas sång. De fyller himmelen med lovsång.

Det har alltid funnits människor som funnit sin trygghet i himmelriket. Där fann de frälsaren, som förmår att ge en fullständig förlåtelse för alla synder hur stora de än är. I himmelriket fann de också den frid som inte denna värld kan ge, friden med Gud.

Det är ett under att himmelrikets träd ännu existerar, eftersom det genom tiderna gjorts så många försök att hugga ned det. Det började redan när Jesus kom hit till jorden. Herodes befallde sina soldater att döda alla pojkar i Betlehem som var yngre än två år, för att på det sättet komma åt det nyfödda Jesusbarnet. I slutet av Jesu liv ropade folket : ”Korsfäst honom”, ”Korsfäst honom” och sedan har det fortsatt. Bort med kristendomen. Bort med det kristna budskapet från våra skolavslutningar.

Humanisterna i vårt land har fört en aggressiv kamp mot den kristna tron. Kampen mot den kristna tron ser vi också i insändare i dagstidningarna. En kristen kan också få sina tjuvnyp från människor i dess omgivning. I en del andra länder är det förenat med fara för livet att bekänna sig till kristen tro. Vad är det då som är så anstötligt i den kristna tron? Jag tror att det hänger samman med budskapet om synd, om nödvändigheten för en människa att omvända sig. Men framför allt Jesus anspråk på att vara den ende som kan frälsa oss människor.

Gud har låtit himmelrikets träd växa upp mitt bland ett ont och trolöst släkte, till frälsning för var och en som tror. Vi som kristna uppmanas av Jesus att be för dem som på olika sätt motarbetar kristen tro. Vare sig det gäller dem som i media agiterar mot kristen tro eller de som ger sina tjuvnyp mot oss på olika sätt. Än idag sker undret, där en förföljare kan bli en efterföljare, precis som Paulus.

Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat.

Det var verkligen ett storbak som kvinnan satte igång. Hon använde ca 40 liter mjöl. I detta bak knådade hon in dåtidens jäst, en liten del av surdeg som hade sparats från föregående bakning. En surdeg som kom att genomsyra hela den stora degen. Det talar om kraften som fanns i surdegen. Så fanns det också en stor kraft i ordet som Jesus förkunnade. När det fick gå in i människornas hjärtan, dömde det deras synd och väckte ånger och det blev bråttom om att få bli förlåten av Gud. Det var himmelrikets surdeg som verkade när sådana som Sakaios och den samariska kvinnan fick möta Jesus och blev förnyade människor, som inte längre ville leva som förut i synd, utan de ville leva i lydnad för Guds vilja.

Visst verkade himmelrikets surdeg i apostlarnas förkunnelse när människor fick ett stygn i deras hjärtan och frågade vad de skulle göra för att bli frälsta. Så har det skett genom tiderna att när ordet förkunnas har människor dragits genom den helige Ande till Jesus. Ljuset har tänts i deras hjärtan.

De har blivit förvandlade. De som svurit, har slutat att svära och tillber i stället Herrens namn. Sådana som gjort vad som helst när söndagen har kommit har blivit trogna

gudstjänstbesökare. Hem har förvandlats när Jesus fått komma in i hemmet. Det är viktigt att himmelrikets surdeg får genomsyra människor i deras förhållande till varandra och i deras arbete.

Så att lögnaren slutar att ljuga.

Så att förtalaren slutar att förtala.

Men fastän himmelrikets surdeg finns, så är det ändå långt till dess den får genomsyra allt.

Det kan hända att vi många gånger drivs in i förtvivlan över att inte trädet växer sig starkare bland oss och att himmelrikets surdeg inte genomsyrar allt bland oss. Men en gång kommer det att ske när Gud blir allt i alla. Fram till dess ber vi vår Gud om att han ska sända en genomgripande väckelse mitt ibland oss, att uppenbarelsens ljus ska få lysa även i vår stad till vägledning och till fördjupad tro.